

Forstihuuto 1/2021

ETÄOPINNOT ■ HALLITUS 2021 ■ KESÄTYÖT ■ KENTTÄORJIENTÄÄMÄT ■ RUOKAVIRASTON OIKOPOLKU
■ LUMIUKKOKISA ■ KUUSIKAUPPA K-111 ■ SYYSHYDE ■ KLUBIN UUDET SISUSTUSVINKIT
■ HYYN EDUSTAJISTOVAALIT ■ PÄIVÄ FORSTINA: OTTO LIUTU

Sirex juvenis
"sinipuupistiäinen"

Formica rufa coll.
"Punamuurahainen"

Rhagium inquisitor
"havukantojäärä"

Pissodes harcyniae
"kuusenpikikärsäkäs"

Scolytus
"koivun"

FORSTIHUUTO 1/2021

SISÄLTÖ

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Pj:n palstan lyhyt oppimäärä
- 5 Etäopinnot
- 6 Myön hallituksen esittely
- 10 Forstit kesätöissä
- 14 Kenttäorjien päiväkirjat
- 16 Eviran käytävä
- 18 Viikin Lumiukko 2021 -kilpailu
- 20 Metsäylioppilaiden kuusi-
kauppa K-111
- 22 Fuksien syyshyde
- 23 Klubin uudet sisustusvinkit
- 24 Hyy'n edustajistovaalit
- 26 Päivä forstina
- 27 Puuhanurkka
- 28 Kysy Antero Vipuselta
- 31 Jahtivoudin palsta
- 32 Tiedottajan palsta

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA Venla Luttinen

MUU TOIMITUSKUNTA Vilma Toivonen, Saija Papunen, Maria Selin, Olivia Kuuri-Riutta, Elli-Noora Kamppuri, Sini Salko, Paavo Nieminen, Matias Virta ja Riina Alitalo

TAITTO Anna Isotalo, Veera Kuronen, Paavo Nieminen, Johanna Tuviala ja Vilma Ylilauri

KANNEN KUVA Johanna Tuviala

SÄHKÖPOSTI forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET muotoa etunimi.sukunimi@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat RY:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa HYYn järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat RY

PAINOPAIKKA Bookcover Oy

ISSN-L: 1459-9946

ISSN: 1459-9945

Opiskelijaelämä on lyhyt Kelan hengittäessä niskaan, ja opiskelijan muisti vielä lyhyempi. Joinakin päivinä se ei yletä edes eilisten sitsien jatkoihin asti. Silti meille asti on välittynyt perinteitä kymmenien, jopa sadan vuoden takaa. Jos forsti laitetaan aikakoneeseen, 70-luvun metsäläinen tunnistaisi hänet vihreästä liivistä, 50-luvun opiskelijoiden kanssa hän voisi laulaa Äänisen yötä ja 20-luvulla vertailla kenttäkurssikokemuksia Hyytiälästä. Tämä aikakone on itse asiassa olemassa. Yleensä sitä kutsutaan kurssilounaiksi ja laulukierroksiksi.* Perinteet muuttuvat uusien opiskelijoiden myötä, mutta jotain meistäkin jää elämään; ainakin kertsin ja Hyden seinät muistuttavat vanhoista seikkailuista. Forstihenki ylittää tila-aikajatkumon rajat.

Korona on toistaiseksi muuttanut koko opiskelijaelämän. Uusiin ihmisiin tutustuminen on vaikeaa ilman säännöllisiä tapahtumia, ja opiskelijat ovat hajautuneet ympäri maailmaa. Eri kurssien väliset kohtaamiset ovat harvassa, eikä Zoomin breakout roomissa kovin usein tule käytyä syvällisiä keskusteluja. Mitä tapahtuu metsäläiskulttuurille ilman fyysistä kanssakäymistä? Huolehtiminen taitaa kuitenkin olla turhaa, sillä poikkeustilankin aikana on saatu aikaan hienoja tapahtumia ja uusia perinteitä. Etenkin uusin vuosikurssi K-113 on kunnostautunut järjestäjänä upeasti. Silti toivon, että syksyllä on taas turvallista järjestää isompiakin tapahtumia livenä.

Forstihuudon uutena päätoimittajan haluan ainakin osaltani olla luomassa lisää metsäläiskulttuuria ja välittämässä yhteisöllisyyttä myös etänä. Voin suositella kaikille myös vanhojen Huutojen selailua MYOn nettisivuilla. Niiden kautta voi käydä virkistämässä muistoja joko omilta opiskeluvuosilta, tai tutustua historian hämäriin jääneisiin vuosikursseihin. On helppo huomata, että vaikka naamat vaihtuvat, samat asiat puhututtavat vuodesta toiseen.

Päätoimittaja
Venla Luttinen

**Toim. huom. valmistuneet kurssit järjestävät vuosittain marraskuun alussa kurssilounaita, joiden aikana nykyiset opiskelijat käyvät laulamassa heille laulukirjan kappaleita ja myymässä Metsäylioppilas-lehteä.*

PUHEENJOHTAJALTA

Pj:n palstan lyhyt oppimäärä

Pyörittelin pitkään mielessäni kysymystä siitä, miten puheenjohtajan palstalle oikein kirjoitetaan. Ajattelin ensin kirjoittaa tulevista tapahtumista, mutta jätetään se ilosanoma (heh) tiedottajalle. Nostinkin siis kakkulat nenälle ja aloitin mittavan operaation vanhojen Forstihuutojen parissa. Mistä tällä palstalla oikein kirjoitetaan?

1) Jäsenistön huolista: "Kertsillä on viime aikoina kuulunut tyytymätöntä mutinaa kahvin ollessa jatkuvasti loppu ja viime vuoden lopussa jahtivoutimme jopa uhkasi sotilasvallankaappauksella, ellei tilanne muutu" (Forstihuuto 1/18). Otan puheenjohtajana vapauden luvata, että vuonna 2021 kahvi virtaa, kunhan Kertsille päästään.

2) Hirvi- ja taimijuhlat mainittiin paljon useammin kuin kerran vuodessa, ja niitä kohti tänäkin vuonna mennään. Seuraava kuvaus ei selittelyjä kaipaa: "Edes siivouspanttia ei saatu takaisin, kun oksennukset olivat vallanneet kello kolmen jälkeen tilan lattiat. Tästäkin konkurssista nousee, mutta joku roti voisi oman järjestön juhlassa olla :D" (Forstihuuto 4/11).

3) Metsäläisyyttä pohdittiin monesti. Tämän voimme varmasti kaikki allekirjoittaa: "Metsäylioppilaana olo ruumiillistuu moniin asioihin. Näitä ovat mm. forstiliivi, Hyytiälä, Viikki, Silvica, kärrysauna, excel, relaskooppi, jaloviina, kaljakellari, kesäjuhla ja hirvijahti" (Metsäylioppilas 2016).

4) V-sana. Nykyään hieman ahdistava, mutta annan vinkin: "Pukea punaiset haalarit päälle, laittaa ylioppilaslakin päähän ja avata kuohuviinipullo metsäläisten seurassa" (Forstihuuto 2/15). Odotan aikaa, jolloin v-sanaa voidaan taas käyttää yhtä huolettomasti kuin aiemmin.

5) Opinnot. "Kuinka ihmeessä suoritetaan poistunut kurssi, jolle ei ole olemassa korvaavaa kurssia, ja kannattiko sittenkään sitsata juuri tenttiä edeltävänä iltana" (Forstihuuto 3/17). Vuonna 2021 tämä voisi kuulua: "Kuinka suorittaa kurssi, jonka Moodle-avaimen saa vain kirjautumalla Moodle-alueelle, tai kuinka selvittää tenteistä ilman sitsejä?"

Tämän lyhyen oppimäärän suoritettua huomaa tyylin olleen kautta aikojen aika vapaa, sillä vaikuttavin teksti kuului kokonaisuudessaan näin: "Hei uudet fuksit olen Juho MYOn PJ!" (Forstihuuto 3/16).

Etäopiskeluihin ja kesätyönhakuun tsemppiä ja intoa! MYOn puolesta keväällä kyllä tapahtuu, pysykähän kuulolla!

"Ilo ja ylpeys olla mukana pitämässä yllä laadukasta metsäopetusta nyt ja tulevaisuudessa" (Forstihuuto 3/19),

Vilma

(PS. Tekstissä käytetyt viittaukset eivät ole laitoksen kirjoitusohjeiden mukaisia.)

ETÄOPINNOT

Teksti: Saija Papunen

Koronapandemia on Suomessakin jatkunut kohta vuoden, ja monien muiden rajoitusten lisäksi ehkäpä suurin opiskelijoiden elämään vaikuttava tekijä on ollut siirtyminen etäopetukseen. Etäopetuksesta on kantautunut korviin monenlaista kommenttia ja palautetta, ja Forstihuuto halusikin kysellä metsäläisten kuulumisia yksioiden nurkista ja läppäreiden ääreltä. Siispä toteutettiin pieni kysely, johon vastauksia saatiin 18 forstilta, niin fukseilta kuin vanhemmiltakin.

Kokonaisuutena etäopinnot ovat sujuneet vastaajilla suhteellisen hyvin. Eräs esille nostettu positiivinen puoli oli matkustamisen puuttuminen, eli ainakin kauempana kampukselta asuvilla forsteilla lienee mukavat oltavat siinä mielessä. Opetuksen laadussa sen sijaan on vaihtelua: vastaajista seitsemän oli sitä mieltä, että etäopetus poikkeaa laadultaan ja sisällöltään lähiopetuksesta, ja ongelmia aiheuttavat etenkin teknisen osaamisen puute, luentojen huono suunnittelu ja tiedonpuute sekä ryhmätyöt. Myös sosiaalisten kontaktien puute nostettiin esiin yhtenä etäopetuksen huonoista puolista.

Löytyy etäopinnoista hyvääkin: luentotalenteet nostettiin esille yhtenä etäopinnoista seuranneena positiivisena asiana. Luentojen seuraaminen joustavasti silloin, kun se itselle parhaiten sopii, saisi vastaajien mielestä jatkua korona-ajan jälkeenkin. Etäkurssista hyvän tekivät myös selkeä ohjeistus ja rakenne, teknisesti osaava ja aktiivinen opettaja sekä yleinen joustavuus.

Yleisesti koettiin, että ohjausta ja neuvontaa etäopintojen suorittamisesta on ollut riittävästi saatavilla. Tästä huolimatta vastaajien kesken oli eroja siinä, koettiinko etäopintojen vievän lähiopintoja enemmän aikaa. Jo aiemmin mainittu matkustamisen puute oli toisaalta vapauttanut aikaa, mutta toisaalta eräs vastaaja koki etäopintoihin kuluvan paljon enemmän aikaa, koska asioita joutuu selvittämään paljon enemmän itse eikä apua ole saatavilla. Etäopiskelu koettiin stressaavammaksi kuin lähiopiskelu muun muassa kanssaopiskelijoiden vertaistuen puutteen ja aikataulutuksen takia, ja motivaatio opintojen suorittamiseen on heikompi. Etäopinnot ovat lisänneet erään vastaajan mukaan epävarmuutta ja heikentäneet uskoa tulevaan.

Vastauksissa oli suhteellisen paljon hajontaa, mutta niistä pystyi kuitenkin näkemään selvät trendit. Joillekin etäopiskelu sopii paremmin kuin hyvin, toisille se aiheuttaa stressiä ja hankaloittaa kaikkea tekemistä. Kertsille kaittettiin kovasti – kukapa ei jo haluaisi päästä juomaan ainutlaatuisen pahaa kahvia ja juttelemaan kavereiden kanssa. Toivotaan siis, että korona lopulta nujertuu ja entiseen normaaliin voidaan palata ja ehkäpä tehdä siihen pieniä muutoksia niillä positiivisilla asioilla ja toimintatavoilla, joita etäopetuksesta on mukaan tarttunut. ■

MYÖ HALLITUKSEN ESITTELY

Koonnut: Maria Selin

METSÄYLIOPPILAAT RY
HALLITUS
2021

MYÖ HALLITUKSEN ESITTELY

HALLITUSVISA:

Metsäylioppilaiden (Myo) uuden hallituksen yhtenä tavoitteena on tänä vuonna lisätä toiminnan läpinäkyvyyttä. Siltä varalta, ettei tavoite aina onnistu, tässä jutussa lukijat pääsevät harjoittelemaan hämärien vihjeiden yhdistämistä oleelliseen tietoon. Tehtävänä on yhdistää hallituslaisen nimi ja pesti heidän antamaan kuvaan ja kysymysten vastauksiin.

Kysymykset

1. Nimi
2. Tehtävä ja mitä haluat siinä edistää?
3. Mitä kaipaavat normaalista opiskelijaelämästä?

Tehtävä:

Yhdistä nimi, kysymys ja kuva.

Hallituksen kokoonpano

Vilma Toivonen, puheenjohtaja
Anni Lehtonen, varapuheenjohtaja
Albert Laukkanen, sihteeri
Tero Puukka, taloudenhoitaja
Riina Alitalo, tiedottaja
Veera Schildt, emäntä
Niilo Häkkinen, isäntä
Jenni Ihatsu, opintovastaava
Belinda Mäki, KV-vastaava
Tyyne Vuorela, harrastevastaava
Jade Sivén, ulkoasianvastaava
Veera Korsimo, fuksivastaava

Oikeat vastaukset voit tarkistaa sivulta 13.

A.

1. Eräs etunimeni anagrammi on Inari. Sukunimeni kirjoitetaan (yllättävää kyllä) usein väärin. Melkein, mutta vain melkein erään kuuluisan Mikon sukunimikaima.
2. Tehtäväni on huolehtia, että forstien tiedonjano tulee tyydytetyksi ja samalla levittää metsäläisyyden ilosanomaa erinäisillä alustoilla. Toivon voivani osaltani lisätä avoimuutta ja parantaa vuorovaikutusta eri tahojen välillä.
3. Kaipaen erityisesti kavereita, tavallista päivärytmiä, sitä että ääni oli käheä edellispäivän sitseistä, c-grundin tahmeaa tanssilattiaa ja jallua.

B.

1. Nimikirjaimeni löytyy olohuoneestasi.
2. Tehtäväni on nostaa forstit ylös kotisohvilta erilaisiin aktiviteetteihin. Tavoitteenani on pitää metsäläiset ruumiin ja sielun voimissaan viheliäisestä viruksesta huolimatta.
3. Täysin normaalia opiskelijaelämää en kait ole päässyt vielä maistamaan, mutta vesi kielellä sitä odotan.

 Jatkuu seuraavalla
aukeamalla

C.

1. Etunimeni ilman t:tä on usein paras vaihtoehto, kun sukunimeni kaltainen esine tulee mukaan kuvioihin.
2. Tehtäväni on puolustaa metsäylioppilaiden olematonta rahakirstua. Pysin määrätietoisesti kasvattamaan [hallitusvirteni] virkistysrahaston nettonykyarvoa.
3. Kaipaan vertaistukea; ei kukaan muukaan mitään osaa.

D.

1. Etunimeni on muotoutunut muutaman mutkan kautta saksan sanasta tahto, sukunimeni taas on ollut vanhan savolaisen suursuvun nimi, joskin nykyisin siirtynyt vallitsevaksi Länsi-Suomeen.
2. Tehtäväni on välttää stressiä kaikesta mahdollisesta. Yritän edistää toimintasuunnitelman (minua korkeampi voima) tahdon toteutumista.
3. Mitä on normaali opiskelijaelämä? (Mut Kertsiä <3)

E.

1. Nimeni tarkoittaa myös korukiveä, josta valmistetaan muun muassa buddha-patsaita. Vuonna 2001 Suomeen rantautuivat myös Bratz-nuket, joista yksi on kaimani!
2. Tehtäväni MYO:ssa on viedä forstien ilosanomaa myös Viikin ulkopuolelle!
3. Kaipaan grundi-bileiden tahmaista tanssilattiaa.

F.

1. Kaimani seikkailee lastenkirjoissa Tatum ja Patum kanssa
2. Tehtäväni on huolehtia, että seuraavat fuksipallerot oppivat metsän tavoille ja tuntevat itsensä tervetulleeksi tähän huippuyhteisöön. Tavoitteenani on varmistaa uusille metsäläisille paras mahdollinen fuksivuosi.
3. #ERROR

G.

1. Eräs kaimani niitti mainetta vuosisata takaperin akateemisessa maailmassa. Ei tosin metsätieteissä.
2. Tehtäväni on kirjata kokouksissa tehdyt päätökset pöytäkirjaan ja pitää yllä Myon jäsenrekisteriä. Jäsenrekisterin päivittäminen on nyt ajankohtainen asia.
3. Mitäkö kaipaan aiemmasta normaalista opiskelijaelämästä? Näin fuksina kokemusta ei siitä normaalista meiningistä ole. Traagista.

H.

1. Vietän nimipäiviäni elokuun 4. Sukunimeni on niin vaikea kirjoittaa, että mieluummin varaan ravintolasta pöydän peitenimellä Kilpinen.
2. Tehtäväni hallituksessa on pitää paketti kasassa milloin missäkin.
3. Eniten kaipaan kavereitani ja säännöllistä arkirytmää.

J.

1. Yksi väännös suomalaiselle kielelle liian vaikeaksi todetusta nimestäni tulee eräästä kolmikirjaimisesta automerkistä. Nimeeni voi myös yhdistää spagetin maan sekä kukkulat.
2. Pysin ponnekkaasti edistämään monipuista, rajat rikkovaa metsäistä yhteistyötä ja kanssakäymistä mm. *Picea abieksen*, *Picea marianan* kuin *Picea orientaliksen* välillä.
3. Haikein mielin ikävöin kanssatovereiden hyväntahtoista höpinää ja Unicafen valmiita aterioita.

K.

1. Aakkosten alusta löytyy etunimen ensimmäinen kirjain.
2. Tehtäväni on seurata vähin äänin sivusta ja tarvittaessa hypätä ohjaimiin jos [tärkeä hallituslainen] estyy. Toki hommaan kuuluu paljon asioiden hoitamista, mutta se ei välttämättä näy aina ulkopuolelle.
3. Erityisesti kaipaan paniikkilukupiirejä ennen tenttejä ja bileiden jälkeistä aamua kun 2 tunnin yöunien jälkeen vielä pienessä hiprakassa hiivittää aamuluennolle.

M.

1. Monelle tulee etunimestäni mieleen muuan YouTube-videoilla esiintynyt mielenkiintoinen persoona, jolla tuntuu olevan valittamista kaikesta. Sukunimeni jaan (valitettavasti vantaalaisen) entisen Formula1-tähden kanssa.
2. Ilmeisesti minun pitäisi härvätä tapahtumissa kaikkien edessä ja pitää huolta, että kaikki viihtyy. Ja mikä tärkeintä, vahtia sitä kaikkein pyhintä, eli ryövärinkuopan kirkkaan perintöä.
3. Ihme ja kumma, oikeasti kaipaan luennoilla istumista ja yliopistolla pyörimistä. Kotona nyhjäminen saa jo riittää puolestani...

1

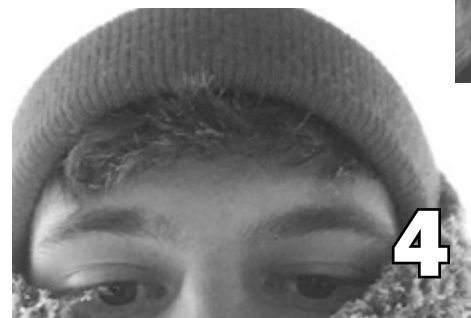
2

3

5

4

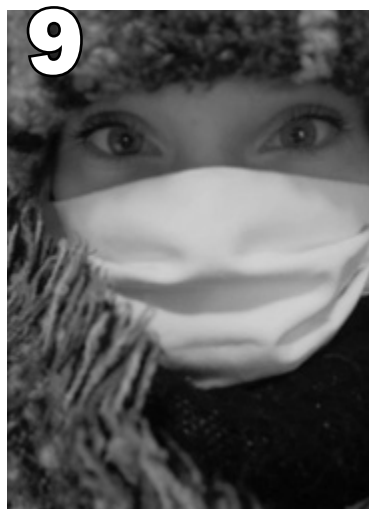
8

6

7

9

11

10

FORSTIT KESÄTÖISSÄ

Forstit kesätöissä Olivia Kuuri-Riutta

Hämärtyvien iltapäivien ja lineaarisesti kasvavan kahvinkulutuksen ohella stressi tulevan kesän työpaikasta on monelle merkki siitä, että syksy on auttamatta taittussa talveksi. Kesätöiden etsiminen saattaa tuntua hyvinkin stressaavalta ja aiheuttaa jopa identiteettikriiseilyä siitä, mitä oikeastaan haluaa opinnoiltaan, uraltaan ja elämältään. Inspiraation etsimiseksi Forstihuuto haastatteli neljää forstia heidän kokemuksistaan työhausta ja alan töistä viime kesänä.

Vera Huttunen – Korjuun harjoittelija Metsähallitus Metsätalous OY, Suomussalmi

Mihin erikoistut opinnoissasi?

Riistaeläintieteeseen. Luen toki myös mm. metsänhoidon ja metsäteknologian kursseja.

Minkä arvelet olleen valttikorttisi työhaussa?

Kerroin hakemuksessa hakevani nimenomaan korjuun tehtäviin siksi, etten ole semmoista ikinä tehnyt enkä oikein opiskellutkaan mutta olisi kiva oppia. Tämä kommenttini tuotiin haastattelussa esiin ja sitä arvostettiin.

Mitä työtehtäviisi kuului?

Korjuuesimiesten kesälomatuuurauksia. Metsähallituksella suunnittelijat suunnittelevat lohkoja hakkuuvalmiiksi, joista korjuuesimies lähettää korjuuyrittäjille senhetkiseen hakkuutarpeeseen soveltuvat lohkot hakkuuseen. Tilitykset, työmaiden valvonta, ongelmatilanteiden ratkominen sekä toimituskiintiöiden seuraaminen.

Mikä työssäsi oli parasta ja mikä vaikeinta?

Parasta oli vastuu ja se että pääsi tekemään ihan oikeita hommia. Olin oikeasti tärkeä osa tiimiä ja minuun suhtauduttiin sen mukaan. Yhteistyö yrittäjien kanssa oli palkitsevaa. Vaikeinta oli negatiivisten uutisten kertominen yrittäjille, esimerkiksi kun piti lopettaa tietyn puutaralajin hakkuu kiintiöiden ylittyessä tai kertoa, että seuraavan kuukauden hakkuumäärät laskevat ja yrittäjän pitää sen johdosta lomauttaa työntekijöitä.

Veran vinkit työnhakuun:

CV:stä ja hakemuksesta saa näkyä persoona. Kuva voi olla semmoinen missä teet jotain itsellesi tärkeää, se kertoo sinusta paljon ja on kiinnostava. On myös hyvä tuoda esiin, että uudetkin asiat kiinnostavat vaikkei niitä osaisikaan. Sitä arvostetaan, ettei tuudittauduta tuttuun ja varmaan. Harjoittelut ovat hieno tilaisuus tutustua ja oppia monenlaisia työtehtäviä, työnantajista ja paikkakunnista puhumattakaan.

Aleksi Flyktman – Puunhankinnan harjoittelija UPM Metsä, Petäjävesi

Mihin erikoistut opinnoissasi?

Opinnoissa olen erikoistunut lähinnä riistaeläintieteeseen ja metsäentomologiaan, maisterivaiheessa varmaan mennään samoilla linjoilla.

Minkä arvelet olleen valttikorttisi työnhaussa?

Ratkaiseva tekijä siinä, että tulin valituksi hakijoiden joukosta oli ehkä se, kun olin jo edeltävänä syksynä käynyt UPM:n rekryta-
pahtumassa ja päässyt juttelemaan ihan hyvän tovin tulevan esimieheni kanssa, josta hän sanoi

muistaneensa minut haastatteluun mennessä. Ainakin omasta mielestäni kasvotusten on helpompi kertoa itsestään kuin hakemuksessa, joten ehkä sain mielenkiintoni ja taitoni siinä paremmin esille.

Mitä työtehtäviisi kuului?

Tein kaikkea mitä metsäasiakasvastaavan töihin kuuluu. Muissa firmoissa puhutaan yleisesti hankintaesimiehestä. Tehtävänkuva oli hyvin monipuolinen ja siihen sisältyi periaatteessa kaikki uusien asiakkaiden etsinnästä ja metsänhoidon suunnittelusta lähtien. Etsiskelin siis avoimen metsävaratiedon pohjalta mahdollisia

**Jatkuu seuraavalla
aukeamalla** →

hakkuukohteita, yhdistin ne maanomistajaan ja lähdettiin herättelemään puukauppa-aikeita. Yleensä metsänomistajan kanssa tehtiin maastokäynti (koronarajoitteet huomioiden) jossa kumpikin osapuoli pääsi selville paremmin metsän tilasta.

Mikä työssäsi oli parasta ja mikä vaikeinta?

Parasta tehtävässä oli omatoimisuus, erityisesti kun sai tehdä kokonaan alusta lähtien suunnitelman asiakasta varten. Vaikeinta ehkäpä sietää eriäviä mielipiteitä (joita muuten metsän käsittelyssä on paljon), mutta asiakaspalvelutyössä se on pakollista.

Aleksin vinkit työnhakuun:

Työhaussa ei kannata vaivautua hakemaan sellaisiin tehtäviin, jotka eivät oikeasti kiinnosta. Siinä säästää omaa ja työnantajan aikaa, kun jättää ns. ”turhat” hakemukset tekemättä. Toki ilmoitusten perusteella voi olla haastava saada kuvaa työstä, jokainen käyttäköön omaa harkintaa.

Venla Teräväinen – Logistiikan harjoittelija Stora Enso, Porvoo (etänä Helsingistä)

Mihin erikoistut opinnoissasi?

Puuteknologiaan.

Minkä arvelet olleen valttikorttisi työhaussa?

Varmaan se, että minulla oli tarvittavaa kokemusta aikaisemmista kesätöistä, relevantteja opintoja ja olin joustava.

Mitä työtehtäviisi kuului?

Työtehtäviini kuului mm. kuljetusten suunnittelu metsästä sahoille/tehtaille, kuljetustilausten teko, suunniteltujen kuljetusten toteutumisen seuranta, yhteydenpito ja viestintä kuljetusyrityksien kanssa sekä laskutukseen liittyviä tehtäviä.

Mikä työssäsi oli parasta ja mikä vaikeinta?

Parasta oli monipuoliset työtehtävät. Vaikeinta oli ehkä kuljetusmäärien toteutumisen seuranta ja ongelmatilanteiden selvittäminen.

Venlan vinkit työnhakuun:

Hae monipuolisesti kaikkialle ja ole itse aktiivinen!

Esko Karvinen – Tutkimusavustaja Ilmatieteen laitos, Helsinki

Mihin erikoistut opinnoissasi?

Metsäeläintieteeseen.

Minkä arvelet olleen valttikorttisi työnhaussa?

Aikaisempi työkokemus samantyyillisistä työpaikoista.

Mitä työtehtäviisi kuului?

Maastomittauksia, lähinnä maaperän kasvi-
huonekaasumittauksia kammiomenetelmällä
maatalousmailla ja kaupunkimetsässä.

Mikä työssäsi oli parasta ja mikä vaikeinta?

Parasta oli työkaverit ja työilmapiiri. Tykkäsin myös
siitä, että sai tehdä rehtiä ulkotyötä. Vaikeinta oli kaikki
sääto mittalaitteiden kanssa ja logistiikka.

Eskon vinkit työnhakuun:

Hae ennakkoluulottomasti sellaisiinkin kohteisiin,
joihin pääsy tuntuu epätodennäköiseltä.

Vinkki! Muistathan, että Loimun jäsenet saavat Loimun urapalveluista kommentteja CV:lle ja hakemuskirjeisiin. Kommentoitavat dokumentit voi lähettää osoitteeseen urapalvelut@loimu.fi. ■

Hallitusvisan vastaukset

- A. 5//Riina
- B. 8//Tyyne
- C. 7//Tero
- D. 10//Vilma
- E. 9//Jade
- F. 2//Veera K.
- G. 4// Albert
- H. 3//Veera
- J. 1//Belinda
- K. 6//Anni
- M. 11//Niilo

kenttöorjien päiväkirjat

L. I. Leonora

Kenttöorjien päiväkirjat

Joskus työt luistavat, toisinaan eivät. Joskus työnantajilla on epärealistisia odotuksia suorittamisestasi. Näin voi käydä etenkin silloin, kun he ovat yli tuhannen kilometrin päässä, eivätkä tiedä, millaista on kohtaamasi arkipäivänen todellisuus.

Tässä jutussa on otteita kolmen kaukaisessa korvessa työskennelleen kenttöorjan päiväkirjasta viime kesältä. Heillä kaikilla oli omat odotuksensa kesälle, mutta he eivät olisi ikinä voineet aavistaa, mitä heitä oikeasti odotti.

Päivä 1

Lunta oli joka puolella. Onnea meille mittauksiin, joita voi tehdä vain sulan maan aikana.

Päivä 18

Olimme viimeiset kaksi viikkoa tehneet yli 12-tuntisia työpäiviä ja olimme uupuneita, sillä työtehtävät eivät millään loppuneet. Tänään meistä kaksi lähetettiin purolle etsimään mystistä G-pistettä. Tutkimme puron varret tarkkaan, mutta mitään ei löytynyt. Apunamme oli gps-laite ja työnantajamme kertomus siitä, että G-pisteen tulisi sijaita jollain kostealla mättäällä aivan puron varressa. Kalusimme alueen perusteellisesti, eikä jälkeäkään. Päivän kääntyessä iltaan aloimme uskoa, että koko G-pistettä ei ole olemassakaan. Se oli vain legenda, josta kaikki olivat kuulleet, mutta kukaan ei ollut sitä koskaan löytänyt. Aurinko ei täällä main laske, mutta kymmenen aikaan illalla totesimme, että oli parempi luovuttaa ja poistua paikalta.

Päivä 34

Hädässä ystävä tunnetaan. Aamun avaukseksi kaadoimme yhden meistä korvaan rapsöljyä. Hyttynen oli lentänyt sinne yöllä, eikä suostunut tulemaan ulos. Olimme epätoivoisia.

Päivä 35

Kaksi meistä löysi itsensä lausumassa lemменloitsuja muuan tunturin huipulla, joka Moloslakena tunnetaan. Viikonlopun retkiltä palatessamme olimme väsyneitä ja levottomia. Mäkäräinen oli purrut toista meistä silmään ja silmä oli turvonnut umpeen. Toinen meistä puolestaan ajoi ja näki siivekkään possun taivaalla, eikä voinut lakata nauramasta.

Päivä 38

Päätimme pitkän päivän katsomalla yhdessä elokuvaa. Elokuvan päätteeksi meidän oli pakko lähteä hakemaan täydennystä huvenneisiin vesivarastoihimme. Suuntasimme purolle ja yhdeltä meistä lähti muovinen puolitäysi kanisteri vierimään veteen. Virta nappasi sen mukanaan ja me juoksimme puron vartta pitkin sen perässä kuin sarjakuvahahmot. Kanisteri hävisi ja meistä tuli kauniin pohjoisen luonnon tuhoajia.

Päivä 40

Huomasimme, miten todellista ja väkevää ikaikainen tunturien taika on. Seuraamme liittyi illalla saunaan itäisiä vieraita. Ilta venyi aamukuuteen ja elämämme alkoi yhä enemmän muistuttaa surkukupaisaa saippuasarjaa.

Päivä 44

Kadonnut vesikanisteri palasi luoksemme.

Päivä 49

Hyttyset ovat vallanneet kaikki huoneet ja parveilevat pahemmin sisällä kuin ulkona. Suuri hyttysjahti ei tuota tulosta ja ikuinen ininä pitää meitä hereillä yöstä toiseen. Yksi meistä on tuuman päässä hulluksi tulemisesta.

Päivä 58

Yksi meistä ajoi tutkimusauton ojaan. Olimme kaikki loukussa suolla, sillä toisella autolla emme päässeet ojassa jumissa olevan auton ohi.

Päivä 68

Hillahulluus iski meihin, yhteen pahemmin kuin toisiin. Jopa niin pahasti, että yhdellä meistä pyöri hillat silmissä vielä nukkumaan käydessä.

Päivä 71

Tänään vuorossa oli karpalon varsien mittausta viivaimella millimetrin tarkkuudella. Tulos: 478 millimetriä ja 478 mäkäräistä kimpussa.

Päivä 80

Selkä on jäänyt pysyvään kumaraan, kun on kyyristellyt leikkaamassa kolmenkymmenen koealan kasvillisuuden talteen tylsillä saksilla.

Päivä 83

Päädymme pohtimaan, mikä olisi tiettyihin punnitsemistarpeisiin parempi väline: keittiövaaka vai kalavaaka.

Päivä 85

Vietimme hytisevän kylmän päivän suolla, kun elokuun hyinen tuuli ja sade nousi yllemme. Päivät olivat melkein huomaamatta lipuneet ohitsemme ja yhtäkkiä syksy oli saapumassa ja meidän tiemme tulisivat pian erkanemaan. Kesän päättyminen teki meidät nostalgisiksi ja kultasi mielissämme kaikki hetket mukaan lukien ne, jolloin kävimme hyppäämässä vaatteet päällä järveen raastavan työpäivän jälkeen, tai jolloin tunteet purkautuivat kuin päin seinää lentävät omenat, tai jolloin ongelmamme tuntuivat syövän meitä hitaasti sisältäpäin.

Päivä 101

Sattuman kautta olimme kaikki lähdössä tänään, vaikka meidän kaikkien oli ollut alun perin määrä lähteä aiemmin. Lähdimme eri aikaan, eri suuntiin ja eri mutkien kautta eri määränpäihin. Kaiholla jäämme kaipeamaan pitkiä ja valoisia öitä, mahdottomia työpäiviä ja erittäin yllätyksientäyteistä pohjoisen elämäämme.

VIIKIN LUMIUKKO 2021 -KILPAILU

"Veikko"

oli insta-äänestyksen voittaja. Hän
kisaa VV:n järkkäämän kisan voitosta.
Tekijä: Veera Schildt K-111.

"Arabianrannan Afrodite"

Tekijöinä Albert Laukkanen K-113
apureinaan Jaakko Aakula ja Oskari
Railo (jälkimmäiset eivät opiskele
Viikissä).

"Nestori"

Tekijä: Heidi Verkkosaari K-108

Helsinki | HSHelsinki

Joku lapioi protestina millintarkan reitin lumikasan läpi, koska se tukki suosituksen mutta luvattoman oikopolun Viikissä

Ruokaviraston pihaan Viikissä syntynyttä oikopolkua pidetään sisukkaasti auki talvellakin. Turvallisuuspäällikkö toivoo, että jalankulkijat käyttäisivät mieluummin virallisia reittejä.

Kuva 1: 22.1. 15:25 HS Kaupunkiliitteessä julkaistun uutisen otsikko.

EVIRAN KÄYTÄVÄ

Kirjoittanut: Sableena Baculum

Oikopolku parantaa matkan

22.1.2021 Helsingin Sanomat julkaisi Viikin kenties eniten käytettyä nurmikon ylittävää oikopolkua koskevan uutisen; monen kommentoijan mielestä nurmen tärveleminen sen päällä kävelemällä on suuri vääryys, vähintään sakoilla rangaistava teko. Mistä koko touhussa oikein on kyse?

Mitä jos asiasta kysyttäisiin ekologian opiskelijoilta? He saattaisivat tuoda esiin, että keinotekoisien, erilaisten ympäristömyrkköjen avulla miellyttävän näköisenä pidettävän, hiilinielultaan olemattoman monokulttuurin osittainen tuhoaminen on vähäisimpiä niistä ympäristösynneistä, joita he tekevät esimerkiksi yhden vuorokauden aikana. Entä jos asiaa kysyttäisiin kampuksen kautta kotimatkaansa taitavalta viikkiläiseltä? Hän saattaisi vastata, että kyseinen oikopolku on ollut paikallaan ja intensiivisessä käytössä vuosikaudet, kun taas matkaa pidentävä hiekkatie uusittiin vasta pari vuotta sitten. Miksi pidemmän reitin uudistamiseen kohdistettiin resursseja, kun oli tiedossa, ettei se ole yhtä aktiivisessa käytössä? Miksi oikoreitistä ei tehty virallista?

Yli puoli vuosikymmentä kampuksella asuessani sain tarkkailla tätä kissanhännänvetoa äärimmäisen läheltä. Oikopolun käytön estämiseksi väsymättömästi voimavarojaan kanavoivat viralliset tahot suorastaan inspiroivat reitin käyttäjiä sitä pitkin kulkemiseen. Julkinen paheksuntakynnys ylittyi, kun reitti ensin tukittiin auratulla lumikasalla, minkä jälkeen anonyyminä pysytellyt taho avasi kasan keskelle hienon kanjonimaisen kulkureitin. Hesarin lukijoiden surkutellessa pilattua nurmikkaa Viikin asukkaiden mielipide oli yhtä yksimielinen: mahtavaa, että joku jaksaa taistella tätä lapsellista tientukkimisideologiaa vastaan.

”Viikkiläisten mielipide kuitenkin lopulta ratkaisee sen, onko oikoreittiä hyväksyttävää käyttää.”

Viikkiläisten mielipide kuitenkin lopulta ratkaisee sen, onko oikoreittiä hyväksyttävää käyttää. Mikäli nurmikkaa hoitava vihersuunnitteluyksikkö haluaa opiskelijoiden jättävän viheralueet rauhaan, istutettakoon siihen puita tai monikerroksinen puutarha. Biodiversiteetin ymmärtämisessä itseään edelläkävijänä pitävän yliopiston pitäisi kyllä hahmottaa, ettei meiltä life science -opiskelijoilta heru kunnioitusta nataplantaaseille, jotka vievät elintilaa esimerkiksi pölyttäjiltä ja muilta hyönteisiltä. Anarkia kuuluu yliopistoon, samoin kuin halu löytää uusia ja epätavallisia, mutta ennen kaikkea fiksumpia väyliä kaikkien kuljettaviksi. Who wants to go first? ■

”Who wants to go first?”

Kuva 2: Lumikanjoni, jonka myötä oikopolun olemassaolo ylitti uutiskynnyksen.

METSÄYLIOPPILAIKEN KUUSIKAUPPA K-111

Koonnut: Saija Papunen

Joulu lähestyy kovaa vauhtia, ja niinpä myös kuusikauppiat ovat ilmestyneet katukuvaan hyörimään. Koronavirusepidemian jyllätessäkin kuusia ja köynnöksiä tarvitaan ympäri pääkaupunkiseutua joulutunnelmaa luomaan ja ihmisiä piristämään.

Tänä vuonna Metsäylioppilaiden kuusikauppaa pyörittää seitsemän kolmannen vuosikursin opiskelijaa. Kiireisin kausi on käsillä juuri nyt, mutta Forstihuuto onnistui tavoittamaan kuusikauppiat kertomaan kuulumisiaan havuntuoksuisen arkensa keskeltä.

1. Mikä innosti sinut lähtemään kuusikauppaan?
2. #covid19: Kuinka korona on vaikuttanut töihinne?
3. Mikä on ollut kuusikauppiana olemisessä parasta, mikä pahinta?
4. Mikä kuusikaupan tuotteista kuvaa sinua parhaiten ja miksi?
5. Kuusi koristeilla vai ilman?
6. Mikä on paras tapa viettää joulua?
7. Kun kuusikauppa päättyy, aion...

Riina Alitalo

1. Vaikutti hauskalta hommalta meidän kursseille pidetyn infon perusteella.
2. Maskit ja käsidesi tulleet tutuiksi, niin kuin kaikille muillekin. Muutamat hotelleista ja ravintoloista eivät tänä vuonna kuusia tilanneet.
3. Parasta työkaverit ja uudet kokemukset. Itseluottamus lisääntyy kummasti kun tajuaa pärjäävänsä koppiauton kanssa Helsingin keskustassa :D Pahinta kun kuusikaupasta tulee sun koko elämä.
4. Luomusti kasvanut metsäkuusi. Sympaattisen pörröinen.
5. Ilman.
6. Perheen kanssa.
7. Levätä. Nukkua. Mitä näitä nyt on.

Aleksi Kenttinen

1. Halusin kokeilla yrittäjyyttä. Varsinkin kun bisnesidea oli valmiina niin ei tarvinnut lähteä isolla riskillä kokeilemaan.
2. Yllättävän vähän. Tuonut tietty jonkun verran peruutuksia aina uusien rajoitusten tullessa. Ei voi aina olla varma säilykö tilaus vai peruuntuuko viime hetkellä.
3. Parasta on ollut se, että pääsee itse suoraan vaikuttamaan firman asioihin ja on itse vastuussa tekemisistään. Ei myöskään tarvitse kysellä lupia tekemisilleen. Pahinta on kelit ja vaikeahkot asiakkaat.
4. 190 cm ruukkukuusi. Helposti sopeutuvainen ja pysyy pystyssä omillaan.
5. Hillityillä koristeilla ja valoilla.
6. Perheen ja lähipiirin kanssa.
7. Nukkua ja levätä.

Juho Luotola

1. Yrittäjyys kiinnostaa ja tässä helppo tapa kokeilla. Lisäksi omistin valmiiksi C-kortin, mikä on kuusikaupalle iso etu.
2. Yllättävän vähän, toki peruutuksia on tullut, kun paljon tapahtumia peruutettu.
3. Parasta duunin painaminen hyvällä yhteishengellä. Pahimpia varmaan aamut...
4. Metsäkuusi. Taipuu muttei taitu.
5. Koristeilla jos itselle, ilman jos asiakkaalle...
6. Kotona maaseudulla perheen kesken.
7. pitää lomaa.

Mikko Mäki

1. No onhan tää nyt ainutlaatunen kokemus, näyttää hyvältä CV:ssä ja kai tästä jää käteen jotain rahaakin?
2. Moni vanha asiakas jättänyt tilauksensa tekemättä esim. hotellialalla ja toimistot joissa porukka etätöissä. Ei päästä edes Saulille lahjottamaan kuusta vaan tervehdykset jätetään Teamsin välityksellä. Upeaa. Mut jos jotain positiivista niin verkkokauppa tulee tekeen ihan törkeen kovaa myyntiä kun jo nyt marraskuun lopussa ollaan vedetty myynneissä ohi viime vuoden verkkokaupan. Verkkokauppavastava olen tyytyväinen.
3. Parasta toistaseks ollu mahdollisuus päästä vierailemaan paikkoihin, joihin normaalisti ei olis asiaa, kuten Usan suurlähetystö, puolustusministeriö, korkein oikeus jne. Pahinta ehkä pitkäksi venyneet työpäivät.
4. Ruukkukuusi, koska se on vähän niinku minä: ”erinomainen valinta ahtaisiin tiloihin tai vaikka pöydälle. Mahdollista myös istuttaa ulos keväällä, jolloin se ei ole kertakäyttöinen ja jää vielä ilahduttamaan vuosiksi.”
5. Ilman. Tai ehkä valoilla.
6. No perheen kanssa tietysti.
7. riipasta kovan kännin. Eiku kandikin pitää kirjottaa. Kääks

Jami Roiha

1. Kokemus, yrittäjyyden harjoittelu ja aiempien kuusikauppiaiden suositukset.
2. Maskifinit
3. Parasta: videopuhelu salen kanssa, pahinta: kuusi-ihottuma ja märät sukat.
4. Kuusiköynnös, koska sekin on laadultaan erinomaista suomalaista käsityötä.
5. Koristeilla
6. Perheen kanssa
7. nukkua

Risto Skippari

1. Kuusikaupan vahvat perinteet ja kiinnostavalta vaikuttava mahdollisuus hankkia arvokkaita kokemuksia.
2. Maskien käytön lisäksi ei onneksi juurikaan. Toki hotellit ja ravintolat ovat tehneet vähemmän tilauksia tänä vuonna.
3. Parasta on ollut yhteistyö kurssikavereiden kanssa. Pahinta varmaankin sateessa köynnöksen asentaminen.
4. Perus metsäkuusi, koska olen aika tavallinen, mutta luotettava.
5. Maltillisesti koristeltu.
6. Perheen kanssa ilman sen suurempaa härdelliä.
7. Pitäis varmaankin opiskella.

Juho Äyräs

1. Halu kokeilla yrittäjyyttä sekä rahanahneus.
2. Ei erityisen paljoa, joulut tulee joka vuosi. Eniten korona on näkynyt siinä, että useat yritykset eivät tilaa tänä vuonna pikkujoulukuusta.
3. Parasta ollut päivien vaihtelevuus; aamulla ei koskaan tiedä, millainen päivästä tulee. Pahinta on ollut Iveco.
4. Joulukuusi. En osaa sanoa.
5. Riippuu siitä kuka sen koristelee...
6. Rauhassa perheen kanssa.
7. Mennä käyttämään peuroja. ■

FUKSIEN SYYSHYDE

TEKSTI: PAAVO NIEMINEN

KUVA: REETTA NAKARI

Kolmen tähden seuraa ja yhden tähden juomaa – tätä oli fuksien syyshyde vuosimallia 2020. Pirkanmaan paras paikka Juupajoki helli meitä paikoittain lähes kesäisin kelein syys-lokakuun vaihteessa ja kotiinviemiseksi oli pääpäiviltä haisevien vaatteiden lisäksi myös rutkasti lisää oppia. Monille viikko oli ensimmäinen kosketus kenttätyöskentelyyn ja ainakin itselleni konkretisoi luennoilta opittuja asioita, tuoden myös mukavaa vaihtelua Zoomin tuijottamiseen.

Pääsimme muun muassa tutustumaan UPM Metsän korjuutyömaahan, marvin perusteisiin, metsänhoidon perusteisiin sekä ekosysteemipalveluihin. Vallitsevan tilanteen takia meidät oli jaettu kahteen ryhmään, joiden päivät alkoivat ja lopuivat porrastetusti – itse jouduin olemaan se kateellisempi osapuoli jonka herätyskello soi 6.15. Aamun opetukseen kropalla kesti aina hetki herätellä itseään, mutta liikkussa uni-vaje unohtui mukavasti. Viikon kruunasi luento suolla, jossa t-paita päällä auringon porottaessa mietin kuinka kivaa opiskelu voikaan olla.

Mieleenpainuvaa Hyytiälässä oli myös paikan historia. Impivaaran seiniin kaiverretut nimet havainnollisti alamme pitkät perinteet, ympäristöstä löytyi muistomerkkejä kaatuneille

metsämiehille ja lähes jokainen opettaja tuntui muistelevan lämmöllä omia aikojaan Hydessä. Harmiksemme emme päässeet kokemaan keskiviikkojuhlien perinnettä vanhassa ruokalassa, toivottavasti kesällä sen ovet ovat jälleen auki. Muuten viikko oli erittäin onnistunut ja tästä kiitos kuuluu kaikille mukana olleille, pidetään sama fiilis jatkossakin! ■

KLUBIN UUDET SISUSTUSVINKIT

TEKSTI: VENLA LUTTINEN
KUVA: HEIDI VERKKOSAARI

Tuntuuko sinunkin opiskelijakämppäsi tylsältä ja tunkkaiselta? Ei hätää, sillä näillä vinkeillä viihdyt taas neljän seinän sisällä koronan seuraavankin aallon. Esikuvana toimii Silvican klubi, tuo asukkaiden ja kaikkien metsäläisten yhteinen olohuone, joka on kokenut syksyn aikana muodonmuutoksen. Asukastoimikunta on halunnut parantaa sen viihtyisyyttä uudella sisustuksella, josta voi ottaa mallia jokainen. Tätä voi kokeilla kotona!

1. Raikasta huone puhtaalla matolla

Matot keräävät ajan myötä pölyä, kaljaroiskeita ja muuta epämääräistä, joita edes pesu ei välttämättä pelasta. Uusi matto on helppo tapa muuttaa huoneen ilmettä ja tuoda puhtauden tuntua. Tumma matto on rauhallinen valinta, eikä liikakaan näy siinä helposti. Klassiset kuviot tuovat tyylikkyyttä.

2. Tuo persoonallisuus esiin kuvioverhoilla

Värikkäät verhot toimivat huoneen katseenkiinnittäjänä. Niiden avulla voi ilmaista luovuutta ja tuoda lisää kotoisuutta. Klubin uudet verhot muistuttavat metsämännystä ja Hyden lampaista.

3. Panosta sohvapöytään

Sohvapöytä on olohuoneen sydän, joka on ahkerassa käytössä erilaisissa illanistujaisissa. Sen laatuun kannattaa satsata. Klubille hankittiin täyspuinen pöytä edellisen 10 vuotta vanhan lastulevyisen tilalle. Se kestää aikaa ja kovaakin käyttöä.

4. Säilytä pelit esillä

Lautapelejä ei kannata säilöä kaapeissa tai epämääräisissä pinoissa, vaan tuoda esiin niille tarkoitettuun hyllyyn. Näin ne ovat helposti saatavilla aina, kun pelihimo iskee. Klubin uusi pelihylly on sijoitettu olohuoneen puolelle television alle.

5. Rauhoita ruokailutila yhtenäisellä tuoliryhmällä

Uusia tuoleja hankkiessa on hyvä varmistaa, että uusi malli sopii yhteen vanhojen kalusteiden kanssa. Tummat puutuolit ovat ajaton valinta. Klubin kovia kokeneita tuoleja on korvattu mahdollisimman samanlaisilla uusilla versioilla, ja vanhoja rikkinäisiä istuimia on korjattu.

6. Hankkiudu eroon tarpeettomasta tavarasta

Hienoinkin sisustus näyttää sekavalta ja epäkäytännölliseltä, jos tavaraa on liikaa. Siksi klubillakin on vähennetty tarpeettomia vanhoja huonekaluja, kuten ylimääräisiä pöytiä. ■

HYYN EDUSTAJISTOVAALIT

Riina Karvosen haastattelu

TEKSTI: VENLA LUTTINEN

Syksyllä käytiin jälleen Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan eli HYYn edustajistovaalit, joissa myös muutama metsäläisistä oli ehdokkaana. HYYn edustajistoon valitaan 60 jäsentä aina joka toinen vuosi päättämään ylioppilaskunnan toiminnasta. Maatalous-metsätieteellisen tiedekunnan äänestäminen oli melko laiskaa, sillä vain kolmasosa kävi antamassa äänensä. Edes Unicafen ilmainen pulla ei houkutellut äänestäjiä, mikä voi tosin johtua siitä, että iso osa Viikin asukkaista oli karannut ympäri Suomea. Muutenkin kampanjointi korona-aikaan toi erityisiä haasteita, sillä tapahtumia ei voinut järjestää tai mitään materiaalia jakaa. Etäopintojen tyhjennettyä kampuksia monet ehdokkaat olivat vahvasti näkyvillä somessa.

Forstihuudon tietojen mukaan ainoa edustajiksi noussut metsätieteiden opiskelija on jatkokaudelle päässyt **Riina Karvonen** (K-110). Hän edusti vaaleissa osakuntia ja sai yhteensä 57 ääntä. Toiselle kaudelle hänet innosti lähemmään omien taitojen kehittyminen ja tavoite olla hyödyksi opiskelijoille. Ensimmäinen vuosi oli mennyt opettelussa, ja jo kokouksissa puheiden pitäminen tuntui pelottavalta. Vasta toisena vuonna alkoi ymmärtämään edustajiston toimintaa kunnolla. ”Jäi sellainen olo, että ei tätä nyt tähän voi lopettaa, kun siellä voisi saada aikaankin jotain”, Karvonen toteaa.

Yksi edustajistossa toimimisen hyödyistä on ollut tutustuminen paremmin ylioppilaskunnan toimintaan. HYY jääkin usein opiskelijalle vieraaksi. Erilaiset lyhenteet, toimikunnat ja muut organisaation kiemurat laittavat helposti pään pyörälle. Äänestäminen ja HYYn toiminnasta kiinnostuminen kuitenkin kannattavat, ja esimerkiksi toimikuntiin voi lähteä vaikuttamaan, vaikka ei olisi edustajistossaa. Ylioppilaskunta ja sen linjanvedot edustavat virallisesti kaikkia yliopiston opiskelijoita. Viikissä ylioppilaskunta näkyy heikosti, mistä sitä on myös kritisoitu paljon. HYYn toiminta vaikuttaa silti myös metsäylioppilaisiin, sillä esimerkiksi osa MYOn rahoituksesta tulee ylioppilaskunnalta. HYYn omistamat juhlatilat ovat myös metsäläisten ahkerasti käyttämiä, ja mahdollistavat sitsien ja vuosijuhlien järjestämisen helposti edulliseen hintaan.

Etenkin viimeisen vuoden aikana toimintaa on alettu tuomaan myös Viikkiin, mutta se on edelleen hyvin keskittynyt Keskustakampukselle. Karvosesta tuntuu, että Viikki usein unohdetaan kokonaan HYYssä, eikä sen erilaisia aloja huomioida tarpeeksi. Viikissä on hyvin erilaisia eri alojen opiskelijoita, joista moni on muuttanut opiskelemaan Helsingin ulkopuolelta. Siksi on tärkeää, että on edustajia, jotka todella tuntevat metsäläisten tai viikkiläisten yleensä ajatusmaailmaa pelkän olettamisen

sijaan. ”En voi tietenkään kaikkien mielipiteitä tietää, mutta kyllä kertsiränteistä saa jonkinlaista hajua siitä, mitä mieltä ihmiset on asioista”, Karvonen sanoo. Esimerkiksi viime vaalien aikaan hän antoi kitkerää palautetta edustajistovaalien mainostuksesta, joka oli keskittynyt lähinnä keskustaan ja näkyi Viikissä heikosti. Hän myös haluaisi saada ylioppilaskunnan tiloja Viikkiin tai edes lähialueelle, sillä tosiasia on, että juuri kukaan viikkiläinen ei jaksakaan lähteä keskustaan ilman erityisen hyvää syytä. Metsäläiset ovat onnekaasti kuitenkin paremmassa tilanteessa kuin monet muut opiskelijat, sillä meillä on HYYstä riippumattomia kokous- ja juhlatiloja, kuten kertsit tai Silvican klubi.

”Olin itse alkuun sitä mieltä, että lol joku opiskelijapolitiikka, ja se tuntui – tai välillä tuntuu

edelleen – poliittisten broilerin leikkikentältä. Se on kuitenkin yllättävän mielenkiintoista, kun alkaa ymmärtää, miten se toimii. Alun perin päädyin edariin kirjaimellisesti kännissä ja läpällä, kun kaverini tarjosi bileissä valmiiksi täytettyä ehdokasilmoittautumislappua. On kuitenkin ollut mielenkiintoista nähdä, millainen vaikutusvalta esimerkiksi edustajiston laatimalla strategialla on opiskelijatoimintaan. On myös hurjaa nähdä, kuinka isot rahat HYYn toiminnassa oikeasti liikkuu. On hassu ajatus, että HYY on yksi maailman rikkaimmista ylioppilaskunnista, vaikka suurin osa rahoista onkin kiinni kiinteistöissä tai jossain *Väinämöisen soitto*-taulussa Vanhan seinällä, joita ei noin vaan realisoida.” ■

Hassuja huomioita datasta

PÄIVÄ FORSTINA

KOONNUT: OLIVIA KUURI-RIUTTA

Päivä forstina -palstalla koko metsäläisyhteisö pääsee astumaan yhden jäsenensä saappaisiin päivän ajaksi. Tällä kertaa vuorossa on Otto Liutu (K-110).

ALOITIN AAMUNI... koiraa kävelyttämällä.

HERÄTESSÄNI OLONI OLI... joutava.

ILAHDUIN KUN... huomasin täydellisen hiihtosään.

PÄIVÄLLÄ VÄLTIN TÄPÄRÄSTI... etäluennon.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA... keittämällä lähes kertsimäiset kahvit.

VIIDELTÄ... missasin sovitun tapaamisen.

AJATTELIN LÄMPIMÄSTI.. opiskelijatapahtumia.

ONNISTUIN... tänäänkin siirtämään kaikki askareet huomiselle.

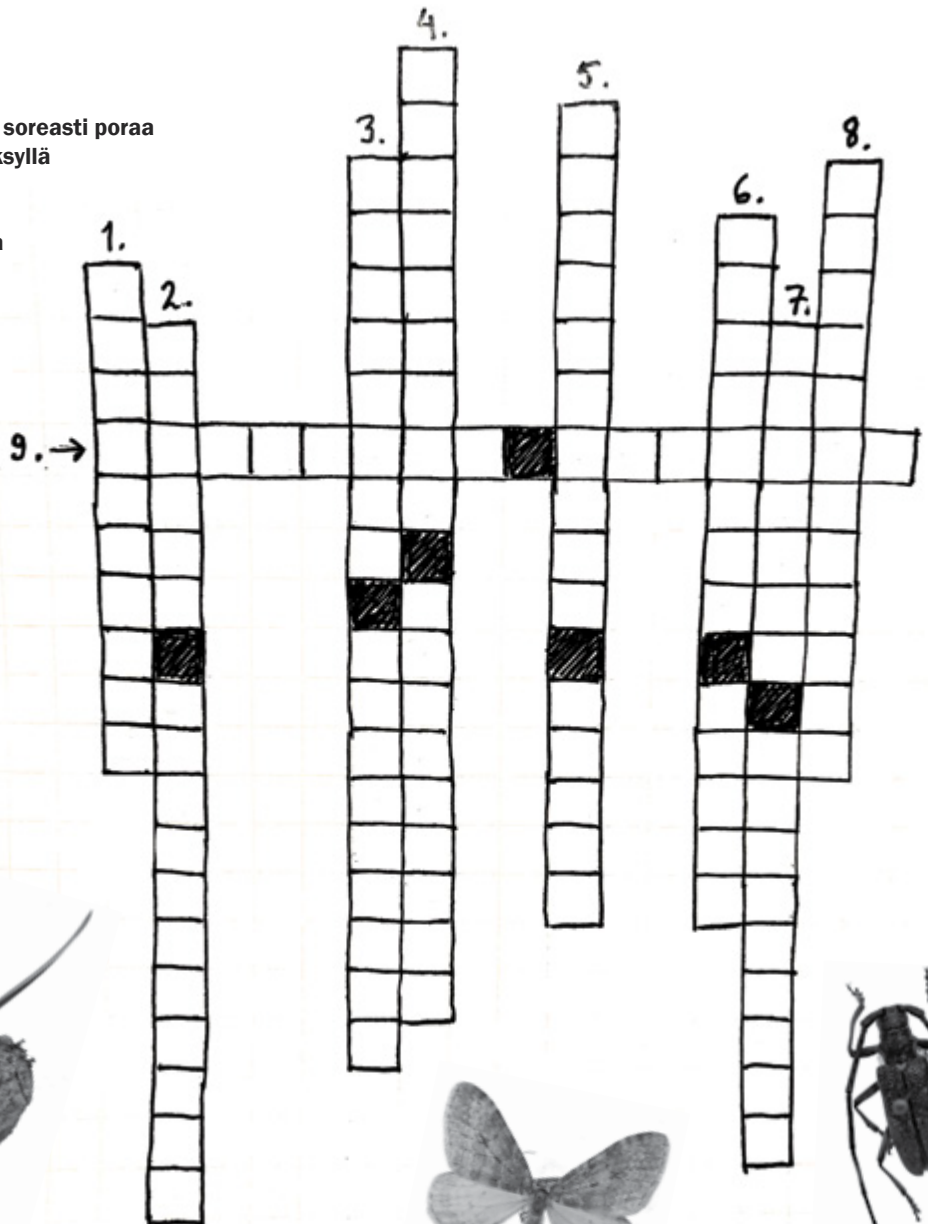
Edessäsi on taas uusi hyönteiskurssin lajitentti, mutta nimistön muistaminen tuottaa vaikeuksia. Muistisäännöiksi olet keksinyt sekalaisia suomennoksia tieteellisistä nimistä, nyt vain pitäisi muistaa, mihin lajiin muistisääntö (vihjeet) viittasi. Täydennä taulukko oikeilla tieteellisillä nimillä.

Ristikosta löytyvät lajit on kirjattu laatikkoon ja oikeat vastaukset löytyvät seuraavalta aukeamalta.

Vihjeet:

1. Tahinin ainesosa
2. Venäläinen persua soreasti poraa
3. E-resepti pirille syksyllä
4. Kallis orvokki
5. Yksiavioinen kala
6. Urokset Gigantissa
7. Eläkeläisiä ajaa resiinalla
8. Kalkkikset
9. Hylobio-pihta

Ristikon lajit:

Kiilupistiäiset,
pihkakääriäinen,
tunturimittari,
tukkimiehentäi,
jättipuupistiäinen,
porapistiäinen,
papintappaja,
loiskärpäset,
suutari

KYSY ANTERO VIPUSELTA

Seilaako purtesi maailman meriä käsittämättömyyden rannattomassa sumussa? Älä huoli, sillä airoina matkallasi toimii tänään Kalevalan mahtavin tietäjä, Antero Vipunen. Hän vastaa jokaiseen mieltäsi piinaavaan kysymykseen tieteellisen akkurantisti ja ennen kaikkea hyvää journalistista tapaa noudattaen. On tullut aika kääntää nokka kohti faktatiedon turvallista satamaa ja kiinnittää tikkaat laiturin.

Koska korona loppuu?

Kysymyksesi ei ole relevantti, sillä korona ei lopu koskaan. On vain ajan kysymys, kun tämä pieni ystävämme löytää mukavan kolon jostain maaperästä, jossa se voi väijyä Siperian ikiroutamikrobien tapaan hetkeä, jona nousta aiheuttamaan mahdollisimman suurta kaaosta uudelleen.

Mistä löytää rakkautta Koronan aikaan? Tai muutenkin?

Olen kuullut, että tällaisena aikana rakkautta voi löytää hämmästyttävän helposti muuan hyvin kaukaisen, kirkasvetisen järven rannalla seisovasta uljaasta, pienestä puusaunasta. Sen löylyissä on taikaa.

Milloin korona loppuu ja opiskelijaelämä palaa?

Koronan loppuminen käsiteltiin jo ylempanä. Ja mitä opiskelijaelämän palamiseen tulee, eikös se näytä olevan varsin komeasti jo liekeissä?

Kuka joi MYOn juomavaraston tyhjäksi?

Katsopa uudelleen, ei se ole tyhjä.

Mitä teen valmistumisen jälkeen?

Syö, nuku, toista. Töitäkin olisi suotava tehdä tuossa välissä, että on varaa ostaa jotain, mitä syödä.

Miten tuntisin kuuluvani opiskelijayhteisöön?

Tällä hetkellä yhteenkuuluvuuden voi saavuttaa jopa helpommin kuin aiemmin, sillä kaikki istuvat kotona koneen edessä etäopiskelemassa ja toivomassa, että voisivat sosialisoitua turvallisesti kertsillä kahvikuppi kätösissään. Yhteenkuuluvuus tulee samoista kiinnostuksenkohteista ja tekemisestä. Jos samaistut massojen kiinnostuksiin, yhteenkuuluvuus tulee luontaisesti. Jos et, niin miksi edes haluaisit kuulua siihen yhteisöön, joka ei välitä kanssasi samoista asioista?

Mikä on elämän tarkoitus?

Evoluution kannattajat vastaisivat, että elämän tarkoitus on sopeutuminen, selviytyminen ja lisääntyminen. Puutarhatonttujen palvojat puolestaan, että se on luonnon palveleminen. Minä puolestani sanon, että elämän tarkoitus on siitä nauttiminen ja samalla muille nautinnollisen elämän tuottaminen. Tässä ei saisi unohtaa tietenkään niitä tulevia muita, eli ei olisi kovin kilttiä tuhota heiltä mahdollisuus minkäänlaiseen nautintoon liioittelemalla omaa nautintoaan. Universumin mitta-kaavassa millään tällä ei ole mitään väliä, mutta kerta täällä nyt ollaan, niin yritetään tehdä tästä elämästä kaikille miellyttävää.

Milloin kevään forstihuuto tulee paperiversiona?

Edes ah niin mahtava Vipunen ei voi tunkeutua päätoimittajan tornadomaisen kaaokselliseen ajatuspyörteeseen, jotta olisi kykenevä vastaamaan tähän luotetavasti. Esitäpä kysymyksesi siis tuolle jumalaisen kauniille kynänpyörittäjälle.

Onko pingviineillä polvet?

Kyllä vain, pingviinien polvet ovat niiden piilossa niiden höyhenpeitteen alla. Kovin hyödyttömät ne ovat, mutta polvet kuitenkin.

Loppuuko ”korona-aika” koskaan?

Se riippuu siitä, miten korona-aika määritellään. Epidemia kyllä loppuu aikanaan ja rajoitukset voidaan purkaa, mutta itse viruksenviholainen ei suinkaan katoa maailmasta. Se vain vetäytyy odottamaan uutta tulemistä maan uumeniin, josta se jälleen on nouseva luomakuntaa piinaamaan.

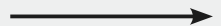
Miten merenneidot lisääntyvät?

Merenneidot lisääntyvät kuten lähisu-kulaisensa merihevoset sillä erotuksella, että merenneidot ovat kaksineuvoisia. Parittelu tapahtuu maaliskuussa pimeän kuun aikaan. Tuolloin merenneidot sijoittavat munansa toistensa vatsapuolella sijaitseviin pusseihin, joista noin kahden kuukauden kuluttua putkahtaa vesille uusia, pienempiä merenneitoja. Merenneidot tulevat täyskasvaisiksi kuuden kuunkierron kuluttua.

Lasketaanko muret keitoksi?

Parahin lukija, murojen ja keiton rakenne eroaa toisistaan muun muassa nesteen määrän suhteen niin radikaalisti, että tällaista luokittelua ei ole mahdollista tehdä.

**Jatkuu seuraavalla
aukeamalla**

Oikeat vastaukset sivun 27 ristikkoon:

1. Tachinidae, 2. Rhyssa persuasoria, 3. Epirrita autumnata, 4. Callidium violaceum, 5. Monochamus sutor, 6. Urocerus gigas, 7. Retinia resinella, 8. Chalcidoidea, 9. Hylobius abietis.

Keksikö NASA ukkosen peittääkseen avaruustaisteluiden äänet?

Olet asian ytimessä, rakas lukija. NASA (National Association of Secret Alien-defense) on itse asiassa ollut olemassa useilla nimillä yhtä kauan kuin me ihmisetkin, ja sen johtajat ovat aina syöttäneet hyväuskoisille lajitovereilleen keksimäänsä tarinaa pilvissä syntyvästä staattisesta sähkövarauksesta, jonka purkautuessa ilma kuumenee laajentuen ääntä nopeammin ja aiheuttaa korvia huumaavaa rätinää, jyllää ja pamahduksia. Todellisuudessa salamat ja jyrähdykset ovat lähtöisin avaruusolioita vastaan käydyn sodan kiihkeistä taisteluista, joita on käyty aikojen alusta asti. Seuraavan ukonilman tullen kannattaakin vilkuilla taivaalle tavallista tarkemmin, niin saattaa savun hälvennyessä nähdä vilauksen intergalaktisista vihollisistamme.

Paljonko ylinopeutta on liikaa ylinopeutta?

Mielenkiintoinen kysymys, hyvä lukija, ja se voidaan ratkaista yksinkertaisen laskukaavan avulla:

$$y(v) = \frac{v+kv+ev}{R} \text{ kun } v > R$$

Kaavassamme y on koettu liiallinen ylinopeus ajetun nopeuden v (km/h), aivoissa olevan virtsan määrän k (litraa), egon suuruuden e (kg/cm) sekä nopeusrajoituksen R (km/h) funktiona. Kyseiset muuttujat on valittu selittämään liialliseksi koettua ylinopeutta, sillä sen suuruuden on aiemmissa empiirisissä tutkimuksissa havaittu riippuvan näistä tekijöistä.

Mikäli kyseisen laskutoimituksen suorittaminen ei kuitenkaan ole mahdollista esimerkiksi puutteellisesta datasta johtuen, voidaan nyrkkisääntönä pitää seuraavaa: mikäli ajamasi ylinopeuden määrä jännittää sinua niin, että vatsanpohjassasi kipristelee ja jokaisessa mutkassa ajattelet päätyväsi pian halailemaan puita, ylinopeutta on liikaa. Tällaisen itsetietoisuuden jostain syystä puuttuessa viimeistään edessä välähtävä salama tai takanasi vilkkuvat sinipunaiset valot kertovat vastauksen.

JAHTIVOUDIN PALSTA

Vuosien vieriessä eteenpäin poikasesta on kasvanut Ukkometso, jonka on aika väistyä nuorempien sukupolvien edestä. On toisaalta jo aikakin saada metsäläisten jahteihin uutta Virtaa, josta aseman ajokalusto sai esimakua kuluneen kauden viimeisissä jahdeissa.

Astuessani Hyytiälän hirvestäjien palvelukseen vanhoina hyvinä aikoina (2019), en olettanut silloin ensi kertaa siipiään kokeilevan metsanpojan nimeävän kaltaistani pojankoltiaista seuraajakseen. Näin on kuitenkin päässyt käymään ja Ukkometson siirtyessä mentorin rooliin, on vastuu jahtien organisoinnista ja niiden pitämisestä kaikkien metsäylioppilaiden yhteisenä tapahtumana jatkossa minulla.

Vaikka jahtivoutina en olekaan yhtä räväkkä persoona, kuin edeltäjäni, niin toivon jahtien silti pysyvän yleisön suosiossa, ja että niissä näkyisi myös uusia naamoja vanhojen tuttujen lisäksi. Kannustankin jokaista, joka ei ole aiemmin ollut Hyytiälän jahdeissa, tulemaan ensi syksynä mukaan ainakin kerran, kokeilumielessä.

Jahtivoutinne
Matias Virta

TIEDOTTAJAN PALSTA

Tervehdys!

Täällä kirjoittelee uusi tiedottajanne Riina. MYOn uusi hallitus on aloittanut vuoden tohinalla ja vujuviikkokin hämmöttää jo aivan nurkan takana. Pitkän hiljaisuuden jälkeen on luvassa paljon kai-vattuja tapahtumia tilanteen sallimissa puitteissa.

Jos et vielä seuraa Metsäylioppilai-den somekanavia, nyt on korkea aika! Tiedossa on kaikkea jännittävää ja nos-talgiaa ei tule puuttumaan. Kannattaa myös seurata sähköpostia ja laittaa seuraavat kalenteriin. Lisää on tulossa, joten kannattaa olla kuulolla!

Kevättä odotellessa,
Tiedottajanne **Riina**

Tulevia tapahtumia:

- 1.-5.3. **Metsäylioppilaat 112 vuotta: vuosijuhlaviikko**
- 1.3. Metsäylioppilaat ry:n vuosikokous etäyhteyksillä
- 2.3. Keskustelutilaisuus Hyytiälän uudisrakennuksesta
- 5.3. Vuosijuhlat etänä Facebookissa, jatkot Zoomissa!